

Бити і сварити;
Я шалчину під палшину,
Задягнуся в опанчину
І прикриюся сівнею,
Не журися Микетею!

Галя: Чуєш Марійко, Микетей вже йде!

СЦЕНА II.

(Входить Микетей, літ 60, Антін парубок).

Марійка: За вовка помовка:

Микетей: А вовк сам в хату лізе, а еще й коника за собою веде! Видиш Марійко, чогось ти почервоніла.

Марійка: Ет, хочеться вам балакати! (сідає).

Галя: Сідайте Микитею, сідай Антоне. (Антін сідає).

Микетей: Не штука, "сідай Микитею", або то у Микетея час, чи що? От шукаю вїйта, треба йому залапортувати, що цигане крутяться в сусідному селі.

Марійка: Ей, щоби цигане прийшли, можеб виворожили...

Микетей: (перебиває) чи буде Антін, чи не Антін...

Антін: Дайте спокій, не встидайте дівчини.

(Микетей шукає по кешенях і витягає цукорок, приступає до Мартусі і дає їй).